

Deset let náboženské obce Praha III.-IV.

Svého desetiletého jubilea vzpomněla nábož. obec Praha III.-IV. ve dnech 13. a 14. března t. r. Nebyla to oslava honosná a mnohomluvná, protože celá obec si byla vědoma, že uplynulých deset let práce je pouze počátek velikého díla, jež za pomoci Boží bude růsti do budoucnosti. Přes to však byl to mezník desetileté radosti nad obrodou ducha a bylo potřetí, aby se u něho obec zastavila v přehlídce i ve slibu.

Přehledka desetileté plodné práce byla především vykonána na jubilejním valném shromáždění 13. března, na kterém obec uvítala i zástupce br. diecésní rady br. faráře Jaroslava Krejčárka z Prahy II. Hospodářská prosperita obce, čítající na 1.700 příslušníků, se ukázala srovnáním čistého jmění za 10 let starší se. V r. 1927 činilo 10.671.81 Kč, v r. 1937 133.475 Kč. Hospodářský výsledek závisí na vnitřní hodnotě obce. Bez nesobecké, nenáročné lásky k obci, jež nehledala diků, pochvaly a uznání, by nebylo dosaženo tak krásných výsledků. Nutným předpokladem každého úspěchu vnějšího je vnitřní duchovní práce. Soldní vnější závisí na hloubce duchovní a náboženské práce. K tomu pracovala jak rada starších, tak duchovní této obce. Slavnostní bohoslužby v neděli dne 14. března za účasti br. patriarchy byly vrcholem duchovního štěstí příslušníků. V díkůvzdání Bohu, za dar krásných deseti let a v nových slibech nenáročné lásky utvořili všichni, laici i duchovní, bratr-

ské a sesterské společenství skutečně církve Kristovy. Jako symbol významného mezníku odevzdaly odbory náboženské obce k jubileu hodnotné dary — bohoslužebné potřeby na oltář — jako výraz oběti všech pro věci světa Božího.

Jubilejní slavnosti byly zakončeny divadelním představením „Její pastorkyňa“, jež z lásky nezištné jako vždy, zahrál divadelní sbor „Žižka“ náboženské obce žižkovské. Hra přímo vyústila v ono slavné vítězství ducha, jež v nábožensko-mravním životě slavíme sami nad sebou, nad zlobou světa v naději na nový život pravdy a lásky k Bohu, skrze Krista.

Tak nikdo v celém jubileu nemluvil o zasluhách svých nebo jiného. Nebyla podceněna práce drobná, ani vedoucí a významná. Laici i duchovní si byli vědomi, že jejich osoby jsou pouze prostředkem a Božím nástrojem k dílu církve.

Budíž nám však dovoleno, abychom poděkovali všem, kdož sebestemní hřivnou mravní či hmotnou přispěli ku pomoci. Máme před sebou nové úkoly. Víme, že leží před námi ještě značný kus náboženského úhoru, který nutno zpracovávat. Dali jsme si také program práce a našli jsme odhodlání, zbylý úhor proměnit v kvetoucí zem. Proto prosíme všechny, aby konali svou nenáročnou a skromnou práci dále. S Božím přispěním a požehnáním do nové práce.

Rada starších a farní úřad.